

journaal

ZEILVERENIGING HET Y 2021 ZOMER

Alle technische voorzieningen voor uw boot van a tot z

- Inbouw, reparatie en revisie van diesel-, benzine- en buitenboord motoren
- Onderdelen voor scheepsmotoren, keerkoppelingen, pompen
- Accurate mobiele service dienst
- Groot assortiment nieuwe en gebruikte motoren en onderdelen
- Lassen, draaien en freesen
- Watersportartikelen

Oostersekade 5 1011 LH Amsterdam
Tel: 020 - 625 16 15 / Fax: 020 - 624 99 89

Dealer van: Solé / Sabb / Ruggerrini / Renault / Selva buitenboordmotoren / Johnson pompen / Technodrive keerkoppelingen

www.jachtservice.nl

AMSTERDAMSCH FIJNHOUT

Houtexpert sinds 1898

Hout voor uw boot

T. 020 - 6882100 | www.fijnhout.nl

Omslagfoto : De Nehalennia in de haven van Lybster. Foto Jaap van der Harst. Lees zijn artikel op de pagina's 18-22.
Foto middenpagina's: Twirre Bogaard.

De kim

De redactie zoekt versterking

De redactie van het Y Journaal is op zoek naar nieuwe redactieleden die schrijven leuk vinden én willen leren werken met de opmaakapplicatie van ons blad.

Uit eigen ervaring kan ik zeggen hoe leuk het is om creatief bezig te zijn met het opmaken van een artikel dat je zelf hebt geschreven of geredigeerd. Twijfel je? Als je thuis of op het werk goed overweg kunt met de pc of de laptop, dan kun je het opmaken van een artikel ook leren. We werken met de online-opmaakapplicatie van onze drukker. Het opmaken kunnen we dus gewoon thuis doen achter onze eigen computer.

Via het interviewen van leden leer je veel oude en nieuwe leden kennen. En natuurlijk kun je ook zelf artikelen schrijven en nieuwe rubrieken verzinnen. Wie schrijft, die blijft.

Als redactielid besteed je zo'n 8 tot 10 uur aan een editie van het Y Journaal. Hiermee bouw je ook bonusjaren op voor een ligplaats in een van de Y-havens. Heb je interesse? Mail dan naar yjournaal@zvhet.nl en ik neem contact met je op.

Dit voorjaar mochten we Henk Kayser welkom heten als nieuw redactielid. Het opmaken kreeg hij snel onder de knie en de eerste door hem bewerkte en opgemaakte artikelen staan al in dit zomernummer.

De redactie heeft zijn best gedaan om weer een gevarieerd nummer samen te stellen. Verre zeereizen van leden spreken altijd tot de verbeelding. Lees bijvoorbeeld het reisverslag van Jaap van der Harst, die met zijn *Nehalennia* inmiddels veel ervaring heeft met het bezeilen van de Britse eilanden. Bob van der Winden vervolgt zijn serie De Boeienlijn en samen met Coby Fransen schreef Bob ook over een onderzoek naar de leeftijdsopbouw van Het Y, met soms verrassende uitkomsten. Onze vaste

columnisten, Mendel Stecher en Piet Schoemaker, strooiden weer hun zout in onze pap. Evert Nieuwenhuis zorgde voor 'human interest' met de verhalen achter bootnamen. Over de J22-verenigingsboten kwamen twee bijdragen binnen, een signaal voor het succes van dit project. Joop van der Meer kijkt terug op de lezing van Mark Slats in februari. Thijs van Someren kondigt de nieuwe toerzeilersapp aan en Sanne van Rijn verrast ons weer met een nieuw 'Y-tje'.

Helaas moesten wij ook afscheid nemen van onze geliefde Bouke Blijdestein, havencommissaris Marken, bestuurslid en lid van verdienste. Op pagina 12 staat het In Memoriam te zijner gedachtenis.

In de online-ALV hanteerde onze voorzitter met verve de muis in plaats van de voorzittershamer maar iedereen die iets wilde inbrengen kwam goed aan het woord. Maar zien we elkaar deze zomer weer 'gewoon' in de clubark? Ook wij kijken er naar uit!

Namens de redactie,

Henk Dessens,
Eb en Vloed, Warmond.

mailadres: yjournaal@zvhet.nl

De schipper leest

Y-lid Klaas Jan Hoeve van boekhandel L.J. Harri te Amsterdam bespreekt aanraders om in de kuip of de kajuit te lezen en gezellig bij weg te dromen.

Het Fransche Gaatje

Eric de Groot

Uw recensent heeft behoorlijk zin in een waddentocht. Opvallend zijn altijd de fraaie namen van vaarwateren boven de Afsluitdijk: Razende Bol, Inschot, Brakzand, Schildersron en het Fransche Gaatje. Tot op de dag van vandaag weet niemand waar de naam Het Fransche Gaatje vandaan komt. Deze geul op het Wad heeft ooit die naam gekregen. Maar hoe? Van wie? Niemand die het weet. Het is een mysterie... Totdat je dit boek leest! Zeven plausible kolderverhalen die stuk voor stuk het mysterie oplossen. Over de roekeloze visser Strijbosch, een Wereldkaart in Versailles, een Frans bordeel op Vlieland, van Gogh's mislukte schildersopdracht, een soldatenfantasie, Britse duizend-ponders en een luguber Kwelhuis in Leeuwarden. Met de bewoners op en rond het Wad in de hoofdrol. Een uiterst inventieve bundel, die ook nog eens schrijversgeheimen verbergt, 'luikjes' volgens de auteur. Boeiende, spannende, idiote en indrukwekkende verhalen. Ze schurken aan tegen Maarten Biesheuvel en Herman Pieter de Boer, als we de eerste lezers van het manuscript moeten geloven. Verzonnen en toch echt. Leuk voor degenen die houden van het Wad, van de eilanden, van varen, van geschiedenis, van leesplezier en van de onbekende helden die ons land hebben gevormd.

Echt een 'lekker op de boot' leesboekje en een grappig cadeau voor de liefhebber van de Wadden. Te koop in de winkel en in de webshop van L.J. Harri-Watersportmedia: € 14,95

Scheepsberichten

Rob Biersma

Opeens stond hij in de winkel van L.J. Harri, een zeiler met tienduizenden mijlen in het zog. Hij was blij dat zijn boek prominent op de reisboekentafel lag. En vertelde veel over de Lofoten, plannen voor Groenland en zijn regelmatige terugkeer naar de Azoren. Het was een fijn gesprek. 'Scheepsberichten' van Rob Biersma is een bevlogen reisverhaal en zeilvertelling ineen. Biersma, bioloog en schrijver, zeilde met zijn schip *Rissa* solo van Rotterdam naar Paramaribo, en via de Caraïben terug. De lange dagen en doorwaakte nachten brengt hij door in het gezelschap van dolfinen, orka's en walvissen, maar vooral samen met grote en kleine zeevogelsoorten. Ogenschijnlijk rijgen de dagen zich aaneen, maar in werkelijkheid is geen dag hetzelfde. Wel stuurde hij dagelijks het thuisfront mails via de satelliettelefoon. De groep ontvangers breidde zich steeds verder uit, gezien Biersma's oog voor de natuur en zijn fijne manier van vertellen. En gelukkig is ook dit boek geen aaneensluiting van zeilfeitjes, door de achtergrond van de auteur gaat 'Scheepsberichten' over de verhouding tussen de zeilende mens en de natuur. Biersma heeft voor dit seizoen (corona permitting) een reis in de planning naar de Baltische Staten en Finland. Hij zegt daar zelf over: "een kort tripje...". Alleen te koop in de winkel: € 21,99

Pech op het Y

Het is voorjaar, 5 graden, het hagelt en waait. En de boot die op de wal stond, gaat te water. Huiverend sta ik te kijken en hoop op beter weer voor komende zomer.

De mast wordt er op gezet en de motor is geheel nagekeken: dus hoeft ik in dit rotweer, voor de zekerheid, de fok niet aan te slaan op mijn tocht van Wormer naar mijn haven in Amsterdam-Oost. Bovendien heb ik geen zin om de warboel van vallen, neerhaler, maindrop en andere lijntjes, die rond de mast zitten, in de hagelbui te ontwarren. U voelt al dat dit mij duur komt te staan.

De motor start meteen, de accu's waren al opgeladen en op naar de eerste brug in Krommenie omdat de Coenbrug in onderhoud is en niet opent. Alles gaat vlot en via het prachtige antieke sluisje van Nauerna vaar ik op het Noordzeekanaal op richting Amsterdam. Keurig de stuurboordkant houdend komt het Centraal Station met de ponten in zicht.

Als ik tussen de ponten vaar, hoor ik gepiep. De mobiel? Daar heb ik even geen tijd voor. Het blijft piepen en nu begin ik bezorgd om mij heen te kijken. Een andere boot die mij probeert te waarschuwen? Een pont die vind dat mijn bootje in de weg ligt?

Dan zie ik in mijn ooghoek iets flikkeren. Het is het waarschuwingslampje van mijn motor met een thermometer (ik heb een 10 pk dieseltje met vrijwel alleen een aan/uit knop) en op dat moment stopt de motor uit zichzelf.

En daar drijf ik dan met een pont links en een pont rechts en een pont in aantocht. Ik heb het zo koud dat ik er geeneens warm van opwinding word. En ik heb geen zeiltje aangeslagen dus ik kan niks. De hemel zij dank staat de wind in de noordelijke hoek en ik dobber nu in de richting van de Amsterdamse Cruise terminal waar in gewone tijden drijvende flatgebouwen liggen of van die platte riviercruiseschepen. Daar ligt nu niets. Zwetend (nu wel) stuur ik in de richting van de cruise-terminal en hoop daar aan de kade vast te kunnen maken.

Het lukt! Dankzij een in jaren niet gebruikte pikhaak kan ik contact maken met een dikke stroomkabel die langs de kade ligt en zowaar kan ik de boot vastmaken aan een bolder waar normaal een cruise-schip aan vastligt. Die is stevig zat. Nu nog de havendienst marifoneren en die vind het best dat ik daar lig.

De motor hoeft ik niet uit te zetten, dat scheelt weer werk, maar hoe kom ik hier morgen weer weg? In de boot blijkt dat het koelsysteem is overgekookt.

Na een paar telefoontjes is de conclusie dat er iets in de koelinlaat is gekomen, waarna de koelvloeistof van het interne koelsysteem is gaan koken en in de bilge is terechtgekomen via een overloop.

Ik ga eerst maar eens bijkomen van de opwinding, blijf daar de nacht liggen. Volgens mijn adviseur

kan ik de motor, als die start, wel even gebruiken als ik die maar niet teveel belast.

Want ik moet een hoekje om voordat ik op het Y kan komen.

De volgende ochtend sla ik de fok aan want na een honderd meter met de motor probeer ik verder zeilend

naar mijn haven te varen al is dit streng verboden volgens het BPR, artikel 9.04, lid 1.

Ze kunnen de pot op met het BPR!

En het lukt! De motor start, ik kan net het hoekje om, de fok er bij zetten en motor weer uit doen. Er staat een lekker windje en ik haal zelfs een Waarscheepje in dat op de motor vaart.

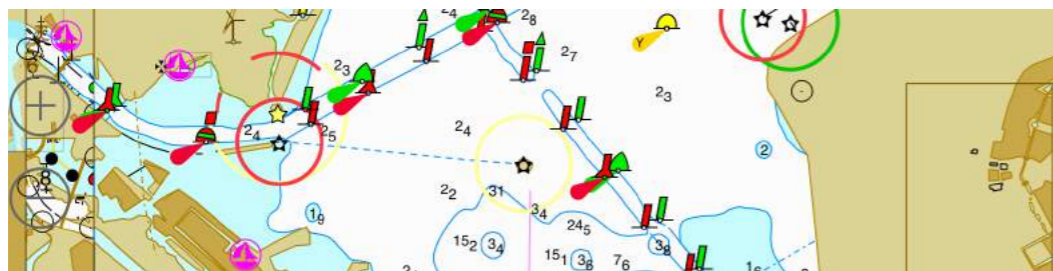
In triomf (ik ben in mijn eentje, dus er is geen bewondering van enige bemanning te verwachten) sla ik stuurboord af en nog een keer stuurboord de Entreporthaven in. Nu nog de box in, maar de motor mag weer even aan, de fok wordt opgerold en zonder problemen schuif ik in mijn box.

Direct gaat de zon schijnen, letterlijk en figuurlijk en een diepe zucht ontsnapt mijn lijf.

Wijn, een zak snoep en een handvol chips.

Wat heb ik toch een leuke hobby.

Piet Schoemaker,
Déjà Vu III, Amsterdam

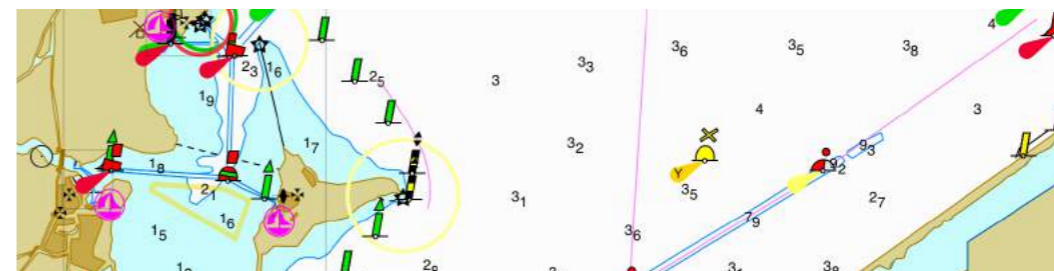

Durgerdam

De redactie ontving geen verslag, maar wel deze originele foto van Joop van Rijn, Quinto, Durgerdam.

Laatste nieuws: clubweekend 19-20 juni Durgerdam gaat door. Zie de website.

Marken

Op 3 april werd in de haven van Marken afscheid genomen van havenmeester Piet Roos. Geheel rechts staat havencommissaris Marken Bouke Blijdesteijn. Lees het In Memoriam voor Bouke op pagina 12. Foto: Aleid Blijdesteijn.

Jabbadabbadoo, naar een onbewoond eiland!

Windsurfer en Y-lid Rein Hazewinkel gaat met vrouw en dochter een middagje zeilen met de verenigingsboot. Als de motor niet wil starten SUPt hij, onder goedkeurende blikken, de haven in en uit.

Terrasjury

Half november begon ik aan het jaarlijkse uitzoeken van de 12 foto's voor onze WC kalender en één foto die er zeker in komt is die van ons op de *Jabbadabbadoo*. Afgelopen zomer hebben mijn vrouw, dochter en ik de J22 gehuurd om een middagje te zeilen. Het was prachtig weer met weinig wind dus perfect voor ons. Met een goed gevulde picnicmand plus de nodige badhanddoeken, zonnebrandolie en brillen stapten we aan boord.

Als windsurfer ben ik gewend om alleen de neerhaler en de uithaler aan te trekken om dan zo ruim mogelijk door de golven naar buiten te peren. Verder moet ik er vooral op letten dat ik niet de "wasmachine" in ga. Met een zeilboot ligt dat wegvaren toch complexer. Volgens de handleiding, die ik samen met Twirre en Abel had gemaakt, begonnen we de J22 op te tuigen onde strenge maar goedkeurende blikken van de terrasjury.

SUP'end de haven uit

Met "Nou, volgens mij is alles wel klaar" maakten we een plan voor de afvaart en startten we de motor. Dat lukte niet meteen en daarna ook niet. Door het geluid van alle startpogingen, verschenen, als stokstaartjes, overal in de haven steeds meer nieuwsgierigen uit kuipen, benieuwd of de motor bij de volgende poging wel zou aanslaan. Toen dat niet gebeurde, kwamen de adviezen, daarna nog meer en niet veel later kwamen de eersten aan boord om het ook eens te proberen. Het werd echt een groepsgebeuren, maar de motor bleef weigeren. Geen probleem, ik heb immers de Elfstedentocht geSUPt en aan boord lag een lange peddel. Dus motor opgeklapt en elegant als een Venetiaanse gondel verlieten we de haven.

"Voor een habbekrats zeilen vanuit één van de mooiste havens van Nederland."

Eenmaal buiten hesen Ela en ik de zeilen en installeerde Julia zich in de zon om aan haar tint te werken. Ideaal! Met een blik op de klok bleek dat er tijd genoeg was om op en neer naar Hooft te gaan, dan konden we het eiland bekijken en ook nog even zwemmen.

Verboden te kamperen

De J22 is echt een snelle boot en vlot en genoeglijk kwamen we bij het 'onbewoonde eiland' aan. Nou ja, onbewoond? Er was nog plek tussen de andere boten en toen ik het anker uit het vooronder had gevist hoorde ik 'Hé Rein, geef maar hier'. Met z'n twee meter stond Siem naast de boot in het water. Hij pakte het anker aan en stak het wat verderop in de grond. Ik had de twee kajaks al gespot maar niet verwacht clubgenoten tegen te komen! We sprongen over boord en gingen op verkenning. Het is echt een prachtig eilandje waar ik al vaak heb gekampeerd. Juist dat waren Siem en zijn vrouw nu ook van plan maar er stond opeens een bord op een paal in het water, zelfs met prikkeldraad erom heen: 'VERBODEN TE KAMPEREN'. Wat ontzettend jammer.

Bruiner

Nadat we een stuk over het eiland hadden gelopen zwommen we terug naar de *Jabbadabbadoo*! Waar je ook prima vanaf kunt duiken trouwens. Tijd voor een broodje en een sapje. Julia constateerde tevreden dat haar harde werk niet voor niets was: Ze was inderdaad bruiner geworden. Terug met een rondje om Pampus, langs Muiden, het nieuwe IJburg en Vuurtoreneiland, waar we een

top kerstdiner hadden, kwamen we weer bij Durgerdam. Aftuigen en SUPend de haven weer in waar de koffie al klaar stond. Het was een middagje zo uit de folder en dat all-in voor €15!

"Het was een middagje zo uit de folder en dat voor € 15!"

Geheime hobby

En toen kwam het moeilijkste. Want, net als een paar vrienden, ontdekten we, heb ik de geheime hobby om 's avonds nog even op internet bootjes te kijken. Eindeloos prijzen vergelijken, tests lezen en kijken; 'kijken maar niet kopen', om dan steeds weer zo rationeel mogelijk te besluiten dat het ook helemaal niet verstandig is om een boot te kopen. Ik heb al teveel liefhebberijen, werk kost ook veel tijd, het huisje op het dakterras moet ik nog schilderen en ik wil de duckgijp en de helitack op mijn surfboard op zee goed leren kennen nu het nog kan (en beter leren zeilen) etc. Dat soort rationele gedachten dus, maar zelfbeheersing blijft moeilijk en t.z.t. komt het bootje wel/niet.

Blij

Daarom ben ik zo blij met de *Jabbadabbadoo*! Voor een habbekrats zeilen vanuit één van de mooiste haventjes van Nederland. Geen verplichting, geen druk dat je 'naar de boot moet' maar net als bv Greenwheels via de website reserveren en je kan zeilen wanneer je wil. Daarnaast kun je dit seizoen ook opstappen op de J22 voor de gezelligheid en om de boot te leren kennen. Rationeel gezien is dat eigenlijk veel beter, duurzamer en zeker goedkoper dan een eigen boot en dat moet ik goed onthouden als ik 's avonds toch weer op internet bootjes kijk.

Hoe lever je kopij aan voor het Y Journaal?

Kopij voor het Y Journaal is altijd welkom! Van reisverslagen tot evenementen, van tips tot oproepen voor vrijwilligers: we plaatsen graag wat Y-leden willen of moeten weten.

Houd alsjeblieft de deadlines aan. Ze lijken ruim gekozen, maar de ervaring leert dat we die tijd nodig hebben om een mooi Y-Journaal te maken. Overigens, het is altijd handig om even te melden dat je iets wil gaan inleveren, dan houden we daar rekening mee, zeker als je het in een specifieke editie wil hebben.

Bij elk stukje plaatsen we graag foto's. Vergeet niet deze als *aparte bestanden* mee te sturen en plak ze niet in een Worddocument met de tekst! Het liefst zien we op de foto de mensen die een rol spelen in de tekst, en bij voorkeur op hun boot of rondom het water – Het Y is immers een vereniging van zeilers. Een verslag van een evenement wordt met foto's

Editie	Deadline voor kopij	Verschijningsdatum
Herfst	1 september 2021	1 oktober 2021
Winter	21 november 2021	21 december 2021

natuurlijk extra leuk. Foto's moeten een zo hoog mogelijke resolutie hebben.

Gebruik je voor foto's een smartphone, zoom dan niet in, want dan blijft er van je megapixels megaweinig over. Meestal is zo'n foto niet afdrukbaar. Dus ook bij verzenden, zo hoog mogelijke resolutie.

Onder de auteursnamen publiceren we de naam van zijn of haar boot en thuishaven – deze informatie dus graag aanleveren.

Vragen, opmerkingen of suggesties? Mail naar de redactie: yjournaal@zvhetly.nl

Opstapdagen J22

Lekker de verenigingsboten leren kennen om er alleen mee op pad te gaan kan dit jaar. De commissie Verenigingsschepen organiseert voor de J22 opstapdagen.

Maandelijks opstapdag

Wat is nou lekkerder dan een ochtend/middag/avond zeilen? Even na je werk uitwaaien op het Markermeer of samen met je gezin een rondje om Pampus. Zeilvereniging het Y heeft 2 prachtige J22's die voor elk lid toegankelijk zijn. De boten zijn helemaal vaarklaar en kunnen altijd gebruikt worden om te zeilen. Maar een nieuwe boot is spannend en daarom organiseert de Commissie Verenigingsschepen één keer in de maand een opstapdag. Je kan dan samen met een commissielid een rondje gaan zeilen. Die kan helpen in het optuigen van de boot waardoor je de volgende keer met veel meer kennis aan boord stapt en voorbereid de haven uit vaart. Niet alleen leuk om een nieuwe boot te leren kennen maar ook leuk om nieuwe Y-leden te zien. Samen een lekker rondje zeilen en leren van elkaar.

"De verenigingsboot leren kennen onder leiding van ervaren zeilers"

De eerste opstapdag was een groot succes, zowel de *Jabdadabbadoo* als de *Juffrouw Jannie* zijn uitgevaren met een enthousiaste crew.

Wie - wat - waar

Wie: Leden van Het Y
Wat: Opstapdagen J22
Wanneer: 2de Zondag van de maand (april tot oktober) om 11 uur
Waar: Durgerdam
Hoe: Samen met een of twee commissieleden lekker zeilen.

Aanmelden bij Sanne: 06-40175061
of
sannec00@gmail.com

Column

Spinaker te koop gevraagd

Foto: Karim Kat

Piep.

Het vijf minuten signaal klinkt door de marifoon. We zijn op anderhalve mijl van de startlijn. Dat gaat niet goed. Hup, gijpen en terug naar beneden. Via de marifoon vragen andere deelnemers waar de startlijn is. Wij zien hem ook niet, maar dat komt vast omdat we er zo ver vandaan zijn. 'Twee gele skippyballen', hoor ik uit de luidspreker kraken. Ik zie niks, maar vertrouw erop dat al die andere boten in de verte weten waar het is en we varen richting de kluwen bootjes.

Piep, vier minuten.

Piep, uitstel, de start is om 19:40.

We kijken elkaar aan. 'Motor bij?', vraag ik. Dat lijkt ons een goed idee, dan hebben we tenminste een kans op een enigszins verantwoorde start.

Met de motor bij pruttelen we op de startlijn af. Op het 4-minutensignaal gaat de motor keurig uit, we willen niet valsspelen. We hebben zelfs nog even tijd om de lijn goed in de plotter te leggen en gaan voor een stuurboordstart. Dat idee houdt stand tot we door het hele veld heen moeten. Overstag, en we zijn gestart. Crap. Aan de lage kant van het veld. We

dobberen in de vuile wind, en sturen lager om snelheid te pakken. Die hoogte komt later wel. Onderin het veld varen we over bakboord richting de geul. Boven ons varen de J's harder en hoger, en ik kijk licht gefrustreerd naar onze AWA: 43 graden.

En dan komt de bevrijding. Voorin gaan een paar boten overstag, en de rest laat zich verleiden om mee te gaan. Wij liggen net lekker op snelheid, en besluiten iets hoger te varen, maar nog niet overstag te gaan.

Dat idee werkt prima! Wij trekken hem nog even door, en zijn uiteindelijk voor de 'usual suspects' bij de bovenboei. De boten die doorgaans vooraan varen, komen nu achter ons rond die boei. Met een baan van een mijl lijkt het niet zo zinvol om onze brakke spinaker te hijsen. Dat gedoe en hij lag ook niet klaar. We zetten de stuurautomaat erop en gaan melkmeisje op de finish af. Achter ons rondt het veld de bovenboei en de een na de ander hijst een spi. We blijven ze goed voor en hoopvol zeggen we dat het niet zo veel uitmaakt, die spinaker. Pas op het laatste stuk voor de finish halen ze ons allemaal in met die gezellige spinakers. Echt, allemaal.

Mendel Stecher
Randi, Durgerdam.

In Memoriam Bouke Blijdestein

Bouke was al enige tijd ziek, hij hield het manmoedig vol, maar is op 29 april toch nog veel te snel overleden.

Bouke was bestuurslid en lid van verdienste, maar vooral jarenlang havencommissaris van Marken, waar hij een grote bijdrage leverde aan de haven en het sociale leven aldaar. In het bestuur was hij een onvermoeibaar pleitbezorger voor de 'Marker liggers' en de haven op Marken. Zijn rol bij het succesvolle uitbaggeren van de haven in 2014-2015 was mede doorslaggevend bijvoorbeeld. Later kreeg Marken een volwaardige havencommissaris in het bestuur. Dat was ook door zijn inzet als - toen nog - havencontactpersoon of HCP, zoals hij die graag noemde. Op 3 april luidde hij met een mooie toespraak Piet Roos uit, onze oud-havenmeester op Marken, na 25 jaar trouwe dienst. Een uitgebreid interview met Bouke (als lid van verdienste) verscheen in het Y Journaal, winter 2020. Door zijn ziekte verloren wij hem al vorig jaar als bestuurslid, en we missen hem - en vooral zijn humor - nog steeds. Hij vare verder in vrede.

Bob van der Winden, *Windroos*, Marken

Bouke bij het afscheid van onze havenmeester op Marken Piet Roos, op 3 april 2021. Foto: Aleid Blijdestein.

Meerjarenplan

Het zal de oplettende lezer van het Y-journaal ook niet zijn ontgaan dat het bestuur druk bezig is met het meerjarenplan voor 2022-2027. Mede op aandringen van de meerjarenplancommissie (hun verslag is na inloggen in te zien op de website) proberen we hier en daar ook wat meer onderzoek te doen. Hier willen we het graag hebben over de fameuze 'vergrijzing' van de watersport. Dat we een oude vereniging (inmiddels 136 jaar...) hebben, dat weten we, maar hebben we ook zulke stokoude leden?

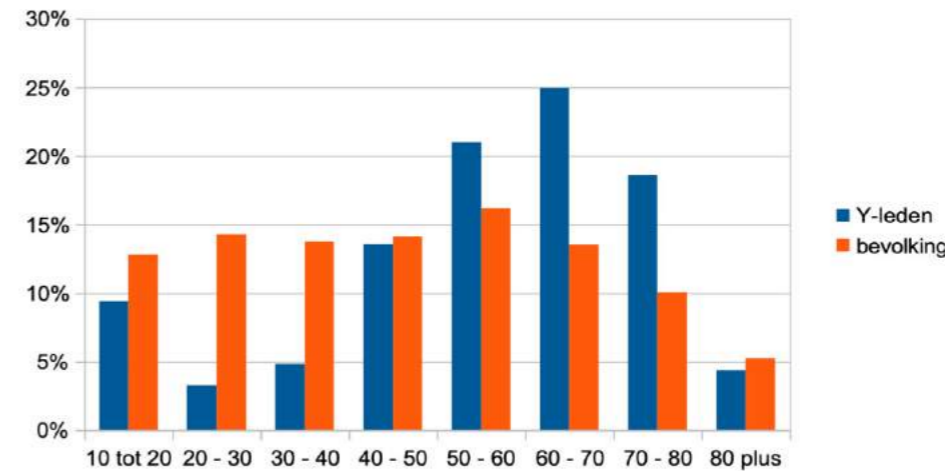
Vergrijst Het Y?

We hebben de leeftijdsopbouw van onze 499 leden (volgens ons administratiesysteem e-captain op dit moment) maar eens langs de nationale Nederlandse leeftijdsopbouw gelegd.

Onze secretaris Jan Verjaal heeft daarvan een fraaie grafiek gemaakt (zie blz. 13).

Middenin de grafiek kan je zien, dat onze leden in de categorie 40-50 jaar een goede afspiegeling vormen van de Nederlandse bevolking (althans qua aantal). Zo gek is dat niet, want de meeste nieuwe leden komen nog steeds tussen de 40 en de 60 jaar onze vereniging binnen.

De aanwas van leden is overigens de laatste jaren sterk verjongd: één derde van de nieuwe leden in 2020 was onder de 40, tegen 9% van de huidige leden! In plaats van vergrijzing van ons ledenbestand kunnen we nu dus spreken van verjonging van de vereniging!

Middenin de grafiek kan je zien, dat onze leden in de categorie 40-50 jaar een goede afspiegeling vormen van de Nederlandse bevolking (althans qua aantal). Zo gek is dat niet, want de meeste nieuwe leden komen nog steeds tussen de 40 en de 60 jaar onze vereniging binnen. De aanwas van leden is overigens de laatste jaren sterk verjongd: één derde van de nieuwe leden in 2020 was onder de 40, tegen 9% van de huidige leden! In plaats van vergrijzing van ons ledenbestand kunnen we nu dus spreken van verjonging van de vereniging!

Trouwe leden

Onze leden zijn wel nogal trouw, want tegen de tijd dat ze tussen de 50 en de 80 zijn, blijken we er percentagegewijs meer van te hebben dan de Nederlandse bevolking. Ook weer niet gek, want traditioneel zijn Y-leden vooral mensen met een eigen schip... en wie hebben er nou tijd en geld voor een eigen schip? Juist: gemiddeld de wat oudere Nederlander. Kort samengevat: terwijl 40% van de Nederlandse bevolking tussen de 50 en de 80 is, is dat bij Het Y 65%, iets meer dan anderhalf keer zoveel. Wij vinden dat geen reden tot zorg, maar eerder tot vreugde: kennelijk kunnen we tot op hoge leeftijd van het water genieten. Dat blijkt ook wel uit het feit, dat we 23 leden van boven de tachtig hebben. Ons oudste lid (en erelid!) is 96 jaar oud. En een lid van 89 kwamen we vorig jaar nog tegen op Vlieland – op zijn eigen schip!

Jeugdleden

Bij de jeugdleden is het beeld ongeveer wat we ervan verwachtten: de meeste jeugdleden komen voor zeillessen en zeggen daarna hun lidmaatschap op. Op dit moment hebben we 51 jeugdleden, waarvan er 12 ouder dan 15 jaar zijn. Vorig jaar zijn voor het eerst in totaal 8 jeugdleden op hun 18e seniorlid geworden, en dat heeft vooral te maken met de mogelijkheid om in verenigingsschepen door te kunnen zeilen.

Verjonging zet door

Ons 'hiaat' ten opzichte van de Nederlandse bevolking zit in de leeftijdscategorie tussen de 20 en de 40 jaar: waar die categorie 28% van de

Nederlandse bevolking bestaat, is dat bij Het Y maar 8%. Natuurlijk kunnen wij er niets aan doen dat mensen geen schip hebben. Trouwens, op die leeftijd hadden wij ook geen schip. Maar toch zouden we graag meer jongere leden hebben. Er zijn dan dingen waar we wél wat aan kunnen doen en grotendeels gebeurt dat nu al: van de nieuwe leden in 2020 waren er bij elkaar 16 onder de 40 (waaronder de 8 jeugdleden die seniorlid werden), de verjonging is dus al ingezet. Deze nieuwe jonge leden willen graag met verenigingsschepen zeilen en hebben (nog) geen eigen schip.

Conclusie

Onze conclusie voor het meerjarenplan is dat we doorgaan op de ingeslagen weg. Naast de huidige twee J22's is er beslist ook plaats voor een (bescheiden) toerschip voor leden; daardoor haal je waarschijnlijk meer jonge seniorleden binnen. Dit zullen we dan ook bij de behandeling van het meerjarenplan in november aan de ALV voorstellen.

Dat is ook voor de penningmeester een schone zaak: als je als 19-jarige binnenkomt draag je heel wat jaren lang via de contributie bij aan de kosten van de vereniging. Daar heeft iedereen baat bij.

Cobie Fransen, penningmeester
Bob van der Winden, voorzitter

Nico Roos: handen uit de mouwen!

In de serie De Boeienlijn geven we de 'bakens' van onze vereniging ook een eigen lichtkarakter mee: Nico kan je het best omschrijven als Isofase: een heel gelijkmatig mens, maar als hij 'aan staat' geeft hij in korte tijd alles. Zijn niet aflatende steun aan de penningmeester en het bestuur was dan ook de reden voor de Paul Niemanprijs in 2019.

Hoe ben je eigenlijk met zeilen begonnen?

"Al heel jong voer ik mijn eerste mijlen in een door mijn vader afgebouwde Vrijheid, tijdens tochtjes met mijn ouders op de Kaag, met zo'n klein geel reddingvestje aan. De hele familie was waterminded: mijn opa van moederskant bouwde al binnenvaartschepen.

Na de Vrijheid hebben we jaren met het gezin de zomervakanties doorgebracht op een Wibbo. Ik heb zelf een Laser gekocht en later kwam er een Randmeer in de familie (die zeilen fantastisch trouwens!). Met de Laser ben ik begonnen met wedstrijdzeilen; onderlinge wedstrijden in Drimmelen en Scharendijke. Het laatste familieschip (van mijn vader) was een Hallberg Rassy 352, waar we recreatief mee hebben gezeild in Nederland, op de Noordzee en de Middellandse Zee. Ik ga graag mijn vader achterna: die heeft tot zijn 75e gezeild.

Toen het familieschip was verkocht, heb ik de *Juffrouw Jannie* gekocht, een J22, die dit jaar een volgend leven gaat beginnen als schip van de vereniging. Ik ben een echte stripfan; voor de kenners: Juffrouw Jannie is de secretaresse uit Guust Flater. In het begin lagen we in Heusden met het schip, en daar kan je met een J22 nét onder de Maasbruggen door, tenminste, als je een beetje scheef gaat hangen. Ook in Heusden bij de watersportvereniging deed ik trouwens al de penningen. Ze hebben daar een hele leuke passantenhaven trouwens, de moeite waard voor een bezoek!"

Hoe kwamen jullie bij Het Y terecht?

"Toen de kinderen het huis uit waren vonden we de tijd gekomen om wat in Amsterdam te gaan zoeken: mijn vrouw Hellen haar grote passie is kunst en cultuur, en mijn werk is flexibel, dus werd het mogelijk te verhuizen. Ik ben begonnen met roeien bij Willem III en vervolgens op zoek gegaan naar de mooiste

Nico aan het roer van de *Jalapeño*.

zeilvereniging van Amsterdam. Ik ben op een avond naar een lezing over 'de melkschuit' gegaan (door Ton Wegman) in de club-ark van Het Y. Die lezing was op de dinsdagavond en daar kwamen de wedstrijdzeilers binnen...meer hoeft ik niet te vertellen denk ik! Ik raakte in gesprek met Joop, toen wist ik: daar wil ik lid worden. Gelukkig kon ik als passant in de haven terecht met mijn kleine bootje, in een regeling die toen nog alleen voor de dinsdagavondzeilers gold (inmiddels kunnen alle leden als passant voor half geld in onze havens terecht- BW). Zeg nou zelf: Durgerdam, dat is toch net de baai van Saint Tropez? Heerlijk!"

Je bent een verenigingsmens, lijkt het?

"Wis en zeker! Ik ben al begonnen bij de roeivereniging in Wageningen tijdens mijn studie. Naast het roeien was ik ook actief in commissies en het bestuur. Later ben ik lid

geworden van de watersportvereniging in Heusden, waar ik 'de penningen' heb gedaan. Bij ZV Het Y heb ik eerst kort de wedstrijdcommissie versterkt en help ik nu Cobie onze penningmeester met de jaarrekeningen en de begrotingen."

Daar heb je vorig jaar de Paul Niemanprijs voor gekregen...

"Ik steek graag de helpende hand toe, dat klopt. We doen het hier door en voor leden en daar wil ik aan bijdragen. Ik ben daar ook reëel in: naast mijn werk heb ik ook nog andere hobby's, dus het moet niet te gek worden. Na mijn pensioen kan ik misschien een keer een bestuursfunctie gaan doen, maar nu niet; nu laat ik het graag aan de pensionado's over. Ik vindt het wel goed dat we commissies hebben die zelf klussen doen, dan verdeel je de druk. Maar onze penningmeester Cobie houdt het financieel gebeuren zeer scherp in de gaten en ik doe gewoon even een klus die voor mij gesneden koek is."

En wat nu, na de *Juffrouw Jannie*?

"Ik heb zo'n tien jaar met de J22 gezeild maar nu is het tijd voor iets groters: de J22 kan je goed traileren, ik heb hem ook wel eens meegenomen naar Kroatië en hij zeilt fantastisch, maar hier kom je niet verder dan het IJsselmeer of de Wadden. Dus nu is het tijd voor de *Jalapeño*, een J105, met wat meer comfort aan boord, dan kunnen er grotere tochten gemaakt worden. Ik vind zoiets als de 'Zes uren van het Y' het leukste om te varen. Bij dit soort duurwedstrijden lig je niet met zijn allen om een boei. Of – met de nieuwe toer-app - samen naar Terschelling of naar Engeland – lijkt me fantastisch! Dat is ook echt iets voor mij: duurwedstrijden maar toch presteren. Roeitochten zoals de LAGA-ringvaart (100 km, 13 uur in een twee-met), de Turfschippersregatta (50 km) en de Elfstedentocht. Maar ook: het hoeft niet massaal, met twee bootjes heb je ook al een regatta!"

Wat vind je van de ontwikkelingen in de vereniging?

"Ik ben nu zo'n zeven jaar lid. Met de meerjarenplannen wordt de horizon verlegd, dat vind ik een goede ontwikkeling voor de vereniging. Het wordt steeds duidelijker dat we een vereniging zijn van echte zeilers, met een prima infrastructuur. In de hele maatschappij gaat het steeds meer over gebruik in plaats van bezit. Wat je nu bij deel-auto's ziet kan ook bij boten. Dat zie je terug in de vereniging. Ik was 'vóór het vallen van de muur' in Gdansk. Daar hadden ze al boten van de club, die ze samen hadden gebouwd! Ook bij roeiverenigingen zijn de meeste boten eigendom van de vereniging. Voor Het Y vind ik dat ook een mooie ontwikkeling. Daarmee stel je ook jongeren in de gelegenheid

Nico aan het roer van de *Juffrouw Jannie*. Foto: Hans Knapper.

mee te zeilen en wie weet straks ook ouderen, die een eigen boot niet meer kunnen onderhouden. Dan doe je het samen en dan kan er veel meer."

Heb je nog adviezen voor de vereniging?

"Ha, ha... dan trek ik mijn mond wel open op de ALV! Het is leuk om daar met meer mensen in het debat tot goeie oplossingen te komen. Daar zit ook vaak de oude garde, die moet je vooral koesteren. De gepensioneerden, zoals Jaap, Ton en Chiel, die toch maar elke winter de handen uit de mouwen steken en daarmee de vereniging draaiende houden. Dat is natuurlijk ongelooflijk gaaf. We dachten dat het na Henk Keuch (ons onlangs overleden erelid en oud-havencommissaris) minder zou worden, maar het is gewoon doorgegaan op hetzelfde niveau. Dan zie je hoe zo'n vereniging leeft. Dat informele karakter is fantastisch, daar ligt de waarde van Het Y! En doorgaan met jongeren! Die vereniging moet na ons ook door, het is een langkieler – niet snel bij het manoevreren, maar geen zee te hoog... En stabiel en comfortabel."

Je dochter is ook net lid geworden?

"Zeker; net als ik vindt zij dat als je ergens vaak rondloopt, je beter ook maar lid kunt worden. Ze was ook al lid van de roeivereniging. En onze kinderen varen nog steeds mee en denken er gelukkig zo'n

beetje hetzelfde over als wij: als je erbij wil horen moet je lid worden en de handen uit de mouwen steken!"

Interviewer: Bob van der Winden, *Windroos*, Marken.

De Jalapeño op weg naar Kiel.

Het lekkerste vers
zo van het land
in je mand!

Versmarkt
ma-za 09:00-20:00
zon 11:00-19:00
Restaurant
Aan Tafel bij Landmarkt
ma-zo 11:00-22:00

Schellingwouderdijk 339, 020-490 4333, www.landmarkt.nl

DEKKER WATERSPORT

MAAK VAN EEN BEZOEK AAN ONZE WINKEL EEN PLEZIERVAART!

DE MEEST GESORTEERDE
WATERSPORTSPECIAALZAAK
VAN NEDERLAND!

**Bij ons kunt u gratis aanleggen en
(op aanvraag) GRATIS overnachten!**

Dekker Watersport biedt u extra veel watersport-plezier als u met de boot komt. Gratis aanleggen, pal voor onze winkel en de mogelijkheid om gratis te overnachten zodat u op uw gemak onze winkel kunt bezoeken.

Vanaf het Noordzeekanaal vaart u zijkanaal F of Schiethavenkanaal in. Aan het eind gaat u langs de Bruynzeelhallen rechtsaf.

Water en 220 V is aanwezig.

Voor een voordelige koers, onze coördinaten:

52°25.872' N 004°49.307' E

Pieter Ghijsenlaan 4, NL 1506 PV Zaandam
☎ 075-616 33 62 | info@dekkerwatersport.nl

Voor een totaal overzicht van onze aanbiedingen: www.dekkerwatersport.nl

Schotse avonturen, deel 3 Van de Orkneys naar de Schotse Oostkust

De witgepoeppe noordwestkaap van Westray.

In het vorige Y-journaal heb ik verteld dat ik na mijn overnachting in het spectaculaire Loch Eriboll langs de ruige Schotse noordkust koers heb gezet naar Scrabster, de noordelijkste haven op het Britse vasteland.

De terugreis komt naderbij

Vandaaruit ben ik overgestoken naar de Orkneys. Ik heb er de oudste geconserveerde menselijke nederzetting bezocht, een ruim 5000 jaar oud dorpje waar jager-verzamelaars woonden, en vanaf de noordwestkaap van Westray, een van de noordelijkste Orkneys, heb ik urenlang gefascineerd de duizenden zeevogels geobserveerd die langs de rotswanden hun nest- en rustplekken hadden. Na ruim een week werd het tijd om met de terugreis te beginnen. Vanuit Kirkwall, de hoofdstad van de Orkneys, wilde ik 's morgens vroeg oversteken naar de Schotse oostkust. De dichtstbijzijnde haven was Wick.

Het wegvaren

Het wegvaren was niet makkelijk. Voor mijn schip was de avond ervoor een jacht aangemeerd dat met zijn boeg vlak voor de preekstoel lag. Omdat de bemanning

waarschijnlijk nog in diepe rust verkeerde kon ik moeilijk vragen of ze het schip misschien een paar meter naar achteren wilden trekken. Achter mijn schip had ik meer ruimte, maar daar hing het bijbootje. Het probleem was dat de stroom het tussen het schip van de achterburen en de steiger duwde.

De peddel

De kunst was om zonder de voorbuurman te raken van de steiger weg te draaien en dan ook nog te zorgen dat het bijbootje nergens achter bleef haken. Om dat te verhinderen heb ik het vlak voordat ik gas gaf zover mogelijk naar de boot getrokken. Daarna moest ik me helemaal concentreren op de boeg. Die draaide mooi voor de preekstoel van de voorbuurman weg, maar achter me hoorde ik een vrij luide knal. Toen ik omkeek zag ik dat een van de peddels in het water dreef. De achterburen hadden de knal ook gehoord, want het voorluik ging open en er verschenen twee slaperige gezichten. Kennelijk was het blad van de peddel achter de boeg van hun schip blijven haken, want de buurvrouw had een lichte schok gevoeld. De knal was veroorzaakt door het afbreken van de pen waarmee de peddel was bevestigd. Ik wilde de

Afscheid van de Orkneys.

De haven van Wick .

Het geboortehuis van George, de oude visser.

peddel niet missen en ben weer teruggedraaid naar de steiger. Daar heeft de achterbuurman hem uit het water gevist en aan mij overhandigd. Ik heb hem uiteraard bedankt en mijn excuses aangeboden voor dit ongemak. Omdat hij de boeg van mijn schip weg kon duwen ging het wegvaren nu een stuk makkelijker.

Hoge golven

Anderhalf uur later lag het laatste Okney-eiland achter me en voer ik na twee maanden weer op de Noordzee. Hoewel de vrij zwakke wind zuidwest was, stond er een hoge, maar gelukkig ook lange deining uit het noordwesten. Gaandeweg kreeg ik echter te maken met een steeds sterker wordende oostgaande stroom die daar recht tegen inliep en de

weer een Nederlands schip naast me, een ruim bemeten Halberg Rassy met een man en een vrouw aan boord. Ze woonden in Den Bosch, maar zeilden in de weekends op het Markermeer. Omdat ik het bijbootje niet meer kon gebruiken, heb ik de rest van de middag besteed aan het schoonmaken, laten leeglopen en opbergen en 's avonds heb ik de stad verkend. Wick was in zijn glorie dagen de belangrijkste haringhaven ter wereld, maar door overbevissing en concurrentie met andere vissershavens werd de visserij in de zestiger en zeventiger jaren een aflopende zaak en sloeg het verval toe. Dat was nog steeds merkbaar. Hoewel er wel wat oude gebouwen waren opgeknapt en er ook een paar schilderachtige hoekjes waren, zagen veel huizen en voormalige bedrijfsgebouwen er

"Lybster was een van de leukste haventjes van de reis"

deining steeds korter maakte. Overal om me heen zag ik enorm steile, metershoge golven. De boeg ging flink de lucht in en zo nu en dan vloog er wat water over het dek, maar brekers bleven me gelukkig bespaard. Na een half uurtje werd het weer rustig.

De vloedstroom boog nu steeds meer naar het zuiden en ik werd met een flinke vaart richting de Schotse oostkust geduwd. Omdat ik vrij ver op zee voer en het zicht niet optimaal was, heb ik daar helaas weinig van gezien. De oversteek werd nog even spannend toen er vanaf het westen een groot Japans vrachtschip dat op weg was naar Rotterdam, recht op mij afkoerste. Toen het ongeveer een mijl van mij verwijderd was, verlegde het gelukkig zijn koers en voer het ruim achter me de Noordzee op.

Wick

Om een uur of drie kwam de baai in zicht waaraan Wick lag, en even voor vieren voer ik de goed beschutte haven binnen. De havenmeester pakte mijn lijnen aan en zei dat er in het havenkantoor koffie klaar stond. In de twee havens op de Orkneys had ik Nederlandse burens gehad en ook hier lag er

verwaarloosd uit. Toen ik weer op de boot wilde stappen, werd ik door de burens uitgenodigd voor een kopje thee en een biertje. Ook zij waren behoorlijke mijlenmakers, die er niet voor terugdeinsden om in één ruk de Noordzee over te steken. De buurman vertelde dat hij dat een keer in zijn eentje gedaan had en terwijl hij lag te slapen bijna was overvaren door een vissersschip dat zijn AIS niet had aanstaan. Gelukkig zijn dit soort spannende dingen mij tot nu toe bespaard gebleven.

Naar lybster

De volgende haven waar ik naartoe kon was Helmsdale, ruim 30 mijl naar het zuiden, maar daarvoor lag nog een haven, Lybster. Het was een getijdenhaventje dat grotendeels droogviel, maar volgens de vaargids kon je er bij een diepgang van minder dan 1.60 meter bij hoogwater prima binnenlopen. Met mijn 1.45 meter zou dat dus geen probleem zijn. Het haventje werd omschreven als "zeer pittoresk". De havenmeester vertelde me dat men er niet graag jachten ontving, maar ik ben nu eenmaal gek op dit soort haventjes en daarom

De Nehalennia in het binnenhaventje van Lybster

besloot ik om Lybster niet over te slaan. Omdat ik pas vanaf een uur of tien stroom in de rug zou krijgen en het bovendien maar 15 mijl varen was, hoefde ik pas aan het eind van de morgen te vertrekken. De dag was wat grijs begonnen, maar gaandeweg kwam de zon steeds meer tevoorschijn en leek het aardig zomerweer te worden. Helaas was de oostenwind te zwak om alleen op de zeilen voldoende snelheid te maken. Ik voer nu vrij dicht onder de kust. Die was aanvankelijk niet erg hoog, maar vanwege de vele inhammen, baaitjes en grillige rotspartijen zeer afwisselend. Na een uur of drie had ik de baai bereikt waaraan het haventje lag. In de vaargids stond er een foto van en die was veelbelovend, maar wat ik voor me zag was nog veel mooier. Het haventje, met een klein wit vuurtorentje op het havenhoofd, lag ingeklemd tussen de groene wanden van een smal dal waarin een beek uitmondde. Het geultje naar de haven liep vlak langs een steile rotswand waarvoor een aantal kolossale rotsblokken lagen. Ik hield de dieptemeter goed in de gaten, maar de diepte was overal ruim 8 meter.

Een van de leukste haventjes van de reis

De geul liep recht het dal in, maar voordat ik bij het einde was moest ik beslissen waar ik ging aanmeren. Ik passeerde een havendam waaraan volgens de vaargids kon worden aangemeerd, maar omdat de weliswaar zwakke wind recht naar binnen woei, lag ik daar niet zo rustig. Bovendien hingen er overal lijnen in het water. Aan de binnenzijde van de dam lag een klein, maar zeer goed beschermt

binnenhaventje, maar dat had als nadeel dat het er vrij ondiep was. Volgens de vaargids bestond de bodem echter uit zachte modder, dus de kiel zou er waarschijnlijk recht in wegzakken. Terwijl ik zoekend rondkeek, werd ik aangeroepen door twee mannen die over de kade liepen. Ze wezen naar een open plek helemaal in de hoek van het haventje en zeiden dat ik daar prima kon liggen. Er lag wel een kajak in de weg, maar die versleepten ze, en toen ze mijn lijnen hadden aangenomen en ik de huik over het grootzeil had gelegd, kon ik met volle teugen genieten van de omgeving. Het was een van de leukste haventjes van de reis. Er waren geen douches en toiletten, maar er werd ook geen havengeld geïnd.

Een vriendelijk aanbod

Omdat ik inkopen wilde doen, zette ik mijn vouwfietsje op de kade. In de vaargids stond dat er in het dorp een supermarkt was, maar voor de zekerheid vroeg ik het ook nog even aan een oudere man die net in zijn auto wilde stappen. Omdat de supermarkt vrij ver weg lag en de weg naar het dorp steil omhoogliep, bood hij aan om me er even naar toe en ook weer terug te brengen. Dat laatste vond ik een beetje te veel van het goede. Bovendien leek het me wel leuk om op de fiets naar beneden te sjezen. Hij paste goed in de kofferbak en na een ritje van nauwelijks vijf minuten waren we al in het dorp. De man was zijn hele leven visser geweest en had een schip gehad met een 5-koppige bemanning. Hij was 84, heette George en was geboren in een groot wit huis vlak bij de haven.

Links: de avondwandeling.

Rechts: vertrek uit Lybster.

Kennelijk had het harde vissersleven hem zeer gezond gehouden, want hij maakte een zeer kwieke indruk. De terugtocht ging met de fiets.

'Tooi up'

Toen ik weer bij de boot was, was het water al aardig gezakt en kon ik alleen aan dek komen via het trapje langs de kademuur. De fiets heb ik op de kade laten staan. Er was nog een jacht gearriveerd en dat had aangelegd aan de buitenzijde van de dam tussen het haventje en de havengeul. George had me verteld dat aan de lijnen die daar hingen manden met kreeften en krabben waren bevestigd. Kennelijk vormden ze geen belemmering voor het aanmeren, want toen ik in de kuip de aardappelen zat te schillen kwamen er twee vissers langs die vroegen of ik niet achter het jacht wilde aanleggen, maar ik zag daar de noodzaak niet van in en aanvankelijk begreep ik ook niet wat ze bedoelden. Ze hadden het voortdurend over iets dat klonk als "tooi up". Pas later drong het tot me door dat ze "tie up", "vastmaken", bedoelden. In het Schots wordt de Engelse "ij", vaak uitgesproken als "ooi". Toen ik het avondeten achter de kiezen had, was het bijna laagwater. Het haventje viel niet droog, maar het schip bewoog niet meer. De bodem bestond inderdaad uit zachte modder en de kiel was daar keurig recht in gezakt.

Wandeling

's Avonds heb ik een schitterende wandeling over de steile kliffen gemaakt. Soms liep ik door een stukje weiland en keek ik uit over zacht glooiend land met boerderijen en in de verte een rij hoge bergen, op andere momenten had ik een fantastisch uitzicht over de zee en de grillige rotsen die voor de kust lagen. Op een gegeven moment liep het pad naar beneden en kwam ik uit bij een klein baaitje met een zandstrandje. Vlak ervoor stonden de al grotendeels afgebrokkelde muren van een huis, wellicht had hier ooit een vissersgezin gewoond. Het baaitje werd afgesloten door een lange rij enorme rotsen die als een dam de zee instaken. Ik ben er een stuk opgelopen, wat flink wat klauterwerk vergde. ik wilde

graag voor het donker bij de haven zijn. Op de terugweg ben ik even naar een bron in de rotsen gelopen waar de bewoners van het dorp vroeger bun water vandaan haalden. Omdat het nog tamelijk warm was, heb ik lekker in de kuip van mijn biertje genoten. Daarna heb ik mijn kooi opgezocht.

Afscheid met makreel

Helaas werd ik een uurtje voor laagwater wakker omdat ik tegen de wand van de kooi was aangerold. Het schip lag scheef. Daarom ben ik maar in mijn kooi blijven liggen, wachtend totdat het schip weer bijna recht lag. Het was bijna springtij dus misschien was het water wat meer gezakt. Daardoor was de kiel wellicht terecht gekomen op een harde bodemlaag. Het was ook mogelijk dat het schip tijdens het zakken niet meer precies op dezelfde plaats had gelegen, maar boven een plek waar toevallig net een steen lag. Hoe dan ook, een erg plezierige ervaring was het niet, maar de morgen in Lybster kreeg een goed einde. Toen ik op het punt stond om te vertrekken stond George op de kade. Hij vroeg of ik weer naar het dorp wilde en had wat lekkers voor me meegebracht: heerlijke makreel, door hemzelf thuis gerookt. Ik heb hem uiteraard hartelijk bedankt voor deze lekkernij en er mijn boterhammen voor de lunch mee belegd. Nadat ik afscheid had genomen, ben ik weer verder zuidwaarts gekoerst, naar Helmsdale. De kliffen waar ik de avond ervoor overheen was gelopen kon ik nu vanaf het water bewonderen. Ondanks het scheefliggen kon ik terugkijken op een schitterend verblijf in een van de leukste Schotse haventjes en de kennismaking met een zeer sympathieke Schot. Ik schreef in mijn vorige verhaal al dat een oversteek naar het noorden van Schotland je zeker drie of vier etmalen kost. Heb je dat ervoor over en steekt je schip niet te diep, breng dan een bezoekje aan Lybster. Hopelijk leeft George nog en rookt hij een makreel voor je.

Jaap van der Harst,
Nehalennia, Durgerdam.

Le Belle Charters Marina Volendam

Voor al uw Jachtservice

Wij verzorgen al uw tuigwerk. Zoals verstaging, vallen, schoten, zeerailing en rolfolksystemen.

Eigen zeilmakerij.

Wij beschikken over een verreiker en hoogwerker tot 28 meter.

Winterstalling voor 200 schepen tot 15 meter en 20 ton. Op roodberg stallingsbokken.

Tevens Traxx dieselstation.

Zeiljachtverhuur, zeilschool, botenhelling, zomerstalling op de kant en onderhoud van alle soorten jachten.

Het meerjarenplan 2022-2027 van ZV Het Y

Deel 2: Marken

Begin 2020 zag het bestuur de dijkverzwaringen in Durgerdam en op Marken op zich afkomen en stelde daarom de commissie 'meerjarenplan' in. De commissie interviewde heel veel leden en bracht begin dit jaar haar verslag uit, dat te lezen is op de website.

Besluitvormingstraject

In het vorige nummer legden Anneke en Bob uit hoe het bestuur vanuit het verslag een meerjarenplan inclusief begroting aan het maken is. Op 8 juni is dit voorstel gereed en dan volgt op 17 juni een 'palaver' met de verschillende commissies om het plan eventueel nog bij te stellen. In november 2021 leggen wij het meerjarenplan voor aan de ledenvergadering. De beslissingen over de dijkverzwaring in Durgerdam worden pas in juni verwacht en kennen nog veel onzekerheden. Daarom beperken we ons in dit stukje tot Marken. Daarvan is al zeker dat eind 2022 (na het seizoen) de hele haven op de schop gaat. De dijk wordt versterkt, strandjes uitgebreid en alle steigers worden gerenoveerd.

Missie en visie

Op verzoek van de meerjarenplancommissie stelt het bestuur een korte, algemene missie en visie voor de vereniging voor, die de basis voor het beleid zijn.

Visie: We zijn een actieve zeilvereniging, voor leden van alle leeftijden, uit alle lagen van de bevolking, waarin gezamenlijkheid, zelfwerkzaamheid, diversiteit en natuurbehoud centraal staan.

Missie: We bieden onze leden elk jaar een actief programma waarin samen wordt gezeild (wedstrijden, toertochten, leenboten, etc.) en gerecreëerd op de havens en daarbuiten. We houden daarbij rekening met de natuur om ons heen.

Samenwerking met maatschappelijke organisaties, waaronder zusterverenigingen, staat hoog in ons vaandel. Maar ook gezelligheid (sociëteitsfunctie), ligplaats bieden in de twee havens en samen nadenken en activiteiten ontwikkelen over alles wat binnen onze doelstellingen ligt, behoren uitdrukkelijk tot onze missie.

Havens

Behalve deze algemene uitgangspunten benoemen wij een aantal speerpunten. Die zijn:

- Havens en capaciteit
- Gezamenlijkheid
- Verenigingsactiviteiten
- Duurzaamheid
- Diversiteit
- Vervangingsinvesteringen

De havens in Durgerdam en op Marken zijn als het ware ons thuis, de plek waar we allereerst een goede veilige en comfortabele ligplaats willen hebben en die we samen onderhouden. Maar ze zijn ook de omgeving waar we elkaar ontmoeten om te zeilen, voor de verhalen en de gezelligheid. Hier komt alles samen. We zien tegelijkertijd de wachlijst alleen maar groeien, daarom zal er gezocht moeten worden naar uitbreiding in welke vorm dan ook, willen we niet moeten overgaan tot een ledenstop.

Marken

Ook op Marken leidt dat tot een aantal voorstellen voor het meerjarenplan. Het Y heeft al bij Rijkswaterstaat aangegeven dat wij geïnteresseerd zijn in het beheer van de RWS kade, als RWS de haven na de renovatie waarschijnlijk overdraagt aan de gemeente.

Verder vinden wij een vuilwaterinzamelpunt en een toilet en douchevoorziening minimale eisen voor onze haven in de toekomst. Op Marken liggen nu 35 schepen van Y-leden. De ruimte is beperkt, maar toch biedt de dijkverzwaring (vanaf eind 2022) mogelijkheden tot uitbreiding met enkele korte ligplekken langs de buitendijk, die nu alleen passantenkade is. Later zou het erbij pachten van de Rijkswaterstaatkade meer plek kunnen opleveren, ook voor passanten.

Sanitair

Maar daarmee zijn we er nog niet. Vooral het sanitair in de haven is ons al jarenlang een doorn in het oog. Niet alleen is het door de Marker horeca in stand gehouden sanitair sterk verouderd en slecht onderhouden, het ligt ook op grote afstand van onze haven op het Y-land. En we hebben niets in te brengen over o.a. de openingstijden. Daarom nemen we eigen sanitair in de haven op in het meerjarenplan. Het moet volgens ons een 'sanitairplatbodem' worden met twee toiletten en douches, inclusief een berging, omdat bijvoorbeeld een 'huuske' op het Y-land niet toegestaan wordt i.v.m. de monumentenregels, evenmin als een betonnen ark in de haven. Maar tegen een platbodem, met ingebouwd sanitair zal geen bezwaar zijn. Daarvoor is wel een persleiding voor het afvalwater naar het riool nodig en daarover is Gerrit ook al in gesprek met de uitvoerders van de dijkverzwaring.

Meer activiteiten

Ook de al ingezette trend van meer gezamenlijkheid op de haven willen we versterken, bijvoorbeeld met kleine lezingen en themabijeenkomsten. Het Y-land zal nog in 2021 voorzien worden van nieuwe picknicktafels, veel

van dit soort activiteiten kunnen bij goed weer buiten plaatsvinden. Mochten ondertussen onderhandelingen in het kader van de dijkverzwaring opleveren dat wij de RWS-kade (inclusief havenmeesterkantoor?) erbij kunnen pachten, dan zijn de gereserveerde bedragen zeker nodig voor het uitvoeren van dat plan.

Duurzaamheid

Het is natuurlijk niet meer van deze tijd om met onderwatertoiletten de haven te vervuilen. Als eerste prioriteit staat daarom de vuilwaterafvoer voor het leegpompen van vuilwatertanks op de agenda. Overleg met de WSV Marken daarover is net op gang gekomen. De daarvoor benodigde persleiding zal – afhankelijk van de plek waar hij komt – voor of tijdens de havenrenovatie moeten worden aangelegd.

Gezamenlijkheid

Het zou mooi zijn als er af en toe wat meer samen gedaan kan worden in verenigingsverband met schepen uit Marken en Durgerdam. Met de '6 uren van Het Y' (ook dit jaar weer begin juli) waren we daar goed mee op weg. Dat willen we graag voortzetten en zo mogelijk uitbreiden. We gaan dan ook de evenementencommissie en de wedstrijdcommissie uitdagen om ook wat meer op Marken te organiseren. Te denken valt aan 'matchracen' op de Gouwee met onze nieuwe J22's of mee doen met de 'havendagen' op Marken. Wellicht zijn er initiatieven op Marken zelf, die we vanuit de vereniging verder kunnen ondersteunen.

Gerrit van Empel, *Vrijheid*, Marken
Bob van der Winden, *Windroos*, Marken

Giving up is not an option!

Op 28 februari organiseerde de evenementen commissie de zoom meeting met Mark Slatz, deze buiten categorie doorzetter. Hierbij een verslag van zijn lezing. Zo'n 29 Y leden zaten aan het scherm gekluisterd. Dan zijn de extra kijkers thuis niet meegerekend.

Mark de roemachine

De schipper overdondert ons met zowel zijn postuur als met zijn spraakwaterfall. Hij gaat meteen los, allereerst over zijn roeiavonturen. Een kenner raadt hem aan om te beginnen met een marathon op de roeibank. Mark zet direct een derde wereldtijd neer. Mark: "Het Rotterdams Medisch Sportcentrum meet bij mij dezelfde inspanningswaarden als die van Lance Armstrong!" Zonder enige ervaring en met slechts één jaar voorbereiding voor het grote werk marathont hij zich direct tot in de top van Lange Afstand Roeiers. We hebben het wel over, bijvoorbeeld, Atlantische oversteken, hoe doet hij dat? Zijn antwoord is:

- Tijdens de race steeds kleine doelen stellen
 - Mezelf systematisch van 'Discomfort' naar 'Overwinningsroes' schakelen, rotmuziek afwisselen met favoriete nummers, noem het Mental self coaching!
 - 18.000 calorieën per dag nuttigen en verbranden
 - De -op afstand- begeleiding van Dick Koopmans benutten.
- Hij vestigt record na record, solo en in tweemans boten. We zien enkele opnamen vanuit de roeiboot in zware zee.

De Golden Globe

in 2005 zeilde hij al eens solo rond de wereld maar in 2017 viel zijn aandacht op de klassieke Golden Globe solo wedstrijd. Deze startte weer in 2018 en die wilde hij graag toevoegen aan zijn palmares. Motivatie: bij deze 50e editie de Franse

hegemonie doorbreken en winnen. De Golden Globe is een hommage aan Sir Robin Knox-Johnston, de eerste winnaar in 1968. Typerend voor deze race is het minimaliseren van elektronica aan boord, slechts SSB radio contact is toegestaan en voor nood een satelliet telefoon. AIS alleen als transmitter te gebruiken. Navigeren op kompas en sextant.

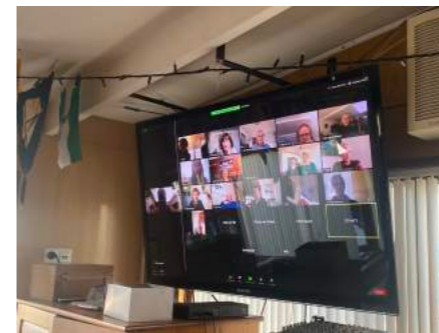
De Maverick wint de proloog

Mark koopt de *Maverick*, een Rustler 36, een polyester seriejacht. In de avonduren moet hij die naast werk en het roeien binnen een jaar grondig aanpassen aan zijn wensen. Met minimale voorbereiding maar weer vakkundig gesteund door Dick Koopmans stort hij zich in de strijd. Al voor en tijdens de proloog worden de Franse deelnemers schaamteloos voorgetrokken bij de strenge controle op materiaal en inrichting. Mark: "Pas één dag voor de officiële start ontvang ik de groene kaart!" Rechts op het scherm zie ik hier en daar verontwaardiging op de gezichten van onze Y-leden, terecht en er komt nog veel meer om ons over op te winden. De gedoodverfde winnaar van de proloog en grootste concurrent Fransman Jean Luc van den Heede, wordt op twee uur achterstand gezet, gerechtigheid. Ook hij vaart met een Rustler 36, de *Matmut*. Mark: "De toon is gezet, maar ondanks het vals spel hebben we de handen geschud".

Champagne zeilen

Mark heeft de keus uit vijf typen maaltijden, zoals deze zich bewezen hebben tijdens het roeien. Maar zeilen is andere koek, "Ach, 2 ½ van de maaltijden is op zijn zacht gezegd niet lekker, een flinke misser!" Tja, roeicalorieën zijn bunker calorieën. Verse vis eten, dorado's bijvoorbeeld, blijkt een goed alternatief. De deelnemers zijn het eens: de start van 1 juli is veel te vroeg, de aankomst Indische Oceaan valt in de winter. Dat wordt daar heel zwaar, des te milder is het traject Atlantische Oceaan tot de Canarische Eilanden. Mark: "Dit is champagnezeilen". Uitleg volgt over de keuze voor leuvergezette voorzeilen boven een rolfock, de bollejan als ideaal ruime wind zeil en de high aspect fok voor ronden van de kaap. Met de (ouderwetse) Single Side Band radio houden de deelnemers onderling contact, ze delen tips en posities. Behalve de Fransen. Na 28 dagen passeert de *Maverick* de evenaar in een groepje van drie, bij de doldrums wordt het tijd voor een inspectie van het vlak,

schrikbarend veel aangroei op de met korrel 2000 geschuurde coppercoat. Op een vraag van een van onze Y leden hoe dat kan, meldt Mark dat hij het ook niet goed weet, wellicht de strengere milieu eisen?

Sokken en handschoenen

Ter voorbereiding op het traject Indische Oceaan trotseert de *Maverick* een eerste serieuze storm; 60 knoop halve wind, dan 25 knoop en wederom 60 knoop! Uitleg volgt over het wel of niet varen met een drijfanker, het bijliggen en de zeilvoering bij zeer zwaar weer. Al doende ontdekt hij een passende zeilvoering en concludeert dat je altijd vaart over de golven moet houden om te kunnen sturen. Toch maakt hij een 'knockdown' mee. "Als je het dek op durft dan is de geleuverte stormfok verre te verkiezen boven een gedeeltelijk ingerolde rolfock, dat geeft een veel betere zeilvoering". Ik ga op zee en ik neem mee: sokken en handschoenen. Niet dus, in een van de vele keren heen en weer gaande zakken zitten zijn sokken en handschoenen. Die zak blijft uiteindelijk aan wal ontdekt Mark en dat heeft grote consequenties.

Twee gebroken ribben

Door tegenwind gedwongen schuift de *Maverick* voorbij de 40 graden zuidelijke breedtegraad, gevaarlijke winden en kou liggen op de loer. Als een soort intermezzo haakt Mark in op de vraag of hij van zins is meet te doen aan de Vendee Globe. Nou en of: hij mikt op een 100% Nederlandse campagne, ontwerpen voor een schip liggen al klaar en dat alles uiteraard om de Fransen te verslaan. Er volgen vragen over de knockdowns (mast helt meer dan 90 graden, raakt het water): wat gebeurt er dan met je? Mark vertelt van zo'n evenement (waarschijnlijk 21 oktober 2018 bij de superstorm ter hoogte van Tasmanië) waar hij twee ribben breekt, resultaat van een door de kajuit vliegende gereedschapskist. Terwijl veiligheid bij hem toch op nummer 1 staat. Stel je voor, solo zeilen met twee gebroken ribben in noodweer. En passant maakt hij de balans op: "Van de 20 boten zijn er 12 gerold en zijn er 15 uitgevallen". Wikipedia meldt iets andere

getallen maar hoe dan ook, het is een verschrikkelijke afvalrace.

Bidden

Mark gaat verder in op wat noodweer doet met een mens. "De achterop komende breker versplintert het luik, tonnen water duiken in de kajuit". Hij weet de SSB radio droog te houden, de AIS transmitter is onklaar, de windvaan kapot. Alle zeekaarten nat, de accu's gelukkig niet helemaal onder water. Levensbedreigende omstandigheden. Dan schiet hij, hoewel niet gelovig, enkele gebedjes én springt direct in de nood-procedure-modus: een indrukwekkend lint van handelen volgt in een vast patroon:

- Zoveel mogelijk water lozen;
- Noodzakelijke reparaties uitvoeren, de bijbehorende handleidingen, de materialen en het gereedschap liggen klaar;
- Starten van de '10 minuten shift':
 - o veiligheidscheck binnen
 - o veiligheidscheck buiten
 - o korte meditatie
 - o uitvoeren routine handelingen
- Deze shift herhalen zolang de omstandigheden dat vereisen.

Intussen is de afstand tussen leider *Matmut* en eerste volger *Maverick* ter hoogte van Tasmanië opgelopen tot maar liefst 2700 zeemijl, ofwel 19 dagen. Aan de nonchalante toon van Mark valt af te leiden dat hij allang weet dat die achterstand ruimschoots wordt ingelopen, ook voor ons dus nauwelijks een verrassing verderop in de lezing. Hoe hij dat voor elkaar krijgt is pas echt interessant.

Een Frans complot?

"De *Maverick* is sneller dan de *Matmut*", verzekert Mark ons. Dat weten Jean Luc en dat weet de organisatie. De Fransman krijgt illegale steun, niet zo'n klein beetje ook. Het verhaal van Mark krijgt

We zien en horen hem op het scherm weer boos worden. Hij stelt vast:

- illegaal verstrekken door de organisatie van posities en weerberichten,
- geen SSB contact onderhouden door de Fransman, niets delen.

Marl Slats laat het daar niet bij zitten, met behulp van Dick Koopmans en onder andere een Australische radiozendamateer voorziet hij zich semilegaal van belangrijke informatie. Het wordt een levendig en geraffineerd spel van gegevens bemachtigen en achterhouden, een wedstrijd in de wedstrijd.

Gaan voor de overwinning

Intussen is bij Kaap Hoorn de achterstand op Jean Luc geslonken tot 10 dagen. Hoe groter de tegenwerking hoe groter de vechtlust. Mark maakt berekeningen op de winstkans en die zien er voor hem met zijn snelle *Maverick* gunstig uit. "Ik ga voor de overwinning!"

Uiteindelijk slinkt de achterstand tot maar 9 mijl, waarna de *Maverick* helaas een hoge druk in vaart. De Golf van Biscaye wel of niet invaren, mogelijk zware storm? Een vrachtschip biedt hulp; Mark kiest de juiste koers en gaat met 40 knopen ruime wind de Golf in.

Geen reglementaire maar wel een morele overwinning voor Mark Slats. Jean Luc bereikt 29 januari de finish en bevestigt daarmee de Franse hegemonie, maar het Frans enthousiasme voor Mark is groot. De kemphanen leggen de strijdbijl neer er volgen mooie gesprekken.

Nawoord

In ieder van ons zit een stukje Mark Slats, dat wil zeggen: we hebben allemaal wel eens een grens verlegd, onszelf verrast met een bijzondere prestatie of we zijn wel een keer tot het gaatje gegaan. Maar wie van ons kan zich meten met deze ijzervreter?

Namens de Evenementencommissie,

Joop van der Meer,
Qual, Durgerdam.

Bronnen

- Lezing Mark Slats 28-02-2021
- Wikipedia, Golden Globe 2018
- Website Mark Slats

Toerzeilers zijn sneller dan wedstrijdzeilers

Terwijl wedstrijdzeilers in dit coronajaar nog steeds wachten op versoepeling van de restricties en de winter- en dinsdagavondwedstrijden niet of alleen virtueel plaats vonden, ontstond er dit voorjaar iets moois in de vereniging.

Nieuwe appgroep

Middels een eigen appgroep raakten de zeilers die vooral in toerzeilen geïnteresseerd zijn met elkaar in contact. Sinds begin 2021 heeft onze vereniging een appgroep waarin wij met elkaar toertochtes kunnen plannen. Of dat nu naar Pampus of naar Point Nemo is, alles mag, niets moet. Samen varen is leuker, zowel onderweg als op de plaats van bestemming. Bovendien leer je door samen tochtjes te varen ook weer nieuwe leden kennen.

Naar de Marker Wadden

In de inmiddels 50 leden tellende appgroep werd al snel het idee geboren om bij wijze van seizoensopening, een tocht te varen naar de Marker Wadden. Dat was geen grote organisatorische uitdaging. Het begint gewoon met één schip, één bestemming en één datum. Wie mee vaart, vaart mee. En dat concept bleek een schot in de roos. Maar liefst 14 verenigingsschepen! voeren daadwerkelijk uit op een zonovergoten 17 april. Eigen koers en eigen tempo, maar wel met mooie verhalen en een gezamenlijk biertje op gepaste afstand na aankomst.

Er is een QR-code

Intussen wordt er al druk gesproken over nieuwe tochten en tochtjes en laten deelnemende leden in de appgroep graag even weten als ze ergens op een mooie bestemming zijn aangekomen. Nu het er op lijkt dat we steeds meer uit ons corona isolement mogen komen kijk ik uit naar een lange zomer, met zowel bekende als onbekende bestemmingen, samen met bekende en onbekende leden.

Zeil je mee? Richt je mobiele camera op de hierboven afgebeelde QR-code. Je kunt deze code gebruiken als je Whatsapp hebt geïnstalleerd.

Thijs van Someren,
Maria Tessel, Durgerdam.

Foto links: Henk Dessens, rechts: Joop van Rijn

Flessenpost

Hoi Henk,
Wellicht als promo voor onze marker wadden tocht
17/18 april.
Quinto en Secundo waren er dus afgelopen
dinsdag en woensdag en het was heerlijk .
Over 14 dagen schijnen ze nog veel mooier te zijn
want dan zijn ze helemaal geel van het koolzaad
(denk ik).
Nu maar duimen dat het weer ons een beetje
goedgezind is dan.
Ciao, Joop .

Wie noemt zijn boot nou...?

Ronald van Doorn op zijn Sunmoon in de haven van Marken. Foto: Evert Nieuwenhuis.

Je komt de gekste en de mooiste bootnamen tegen in onze havens. Evert Nieuwenhuis vraagt de schippers waarom ze hun zeilende trots zo hebben genoemd.

De naam

Ronald van Doorn: "Mijn zeilboot, een Kolibrie 800, heet *Sunmoon*. Ik heb haar vernoemd naar mijn vorige boot, een Kolibrie 560. Die had die naam gekregen van de eigenaresse van wie ik 'r kocht. Zij vertelde dat *Sunmoon* een meer in Taiwan is. Ze was daar geweest, vond het een prachtig meer en noemde haar boot daarom *Sunmoon*. Ikzelf vind het gewoon een mooie naam en daarom heb ik die 'meegenomen' naar deze boot.

"Dit is toch de Myrthe?"

Een vriendin van de eigenaar van mijn huidige *Sunmoon* woont op Marken, waar ik nu toevallig als passant lig. Als ik hier ben, komt ze vaak langs en zegt ze "Dit is toch de *Myrthe*?", want zo heette de boot toen die nog van haar vriend was. Nee, zeg ik dan altijd een beetje geïrriteerd, het is de *Sunmoon*! Want de *Sunmoon* lijkt totaal niet meer op hoe de *Myrthe* eruitzag. Ik heb heel veel vervangen en veranderd. De kuip en de banken zien er totaal anders uit en ook de kleurstelling van dek en romp is onherkenbaar. Veel hout heb ik kaal gehaald en gelakt in plaats van geverfd. Maar goed, zij blijft maar zeggen "dit is toch de *Myrthe*?"

Nu genieten en varen

Ik doe al het onderhoud en vertimmeren zelf. Met hout bezig zijn vind ik heerlijk; van grote dingen zoals het roer vervangen tot

priegelwerk als een houten roostertje in de kajuitluiken maken. Maar nu is *Sunmoon* wel klaar, ik heb geen grote veranderingen meer op stapel. Nu ga ik lekker genieten en varen.

Naar Juist

Het is een heerlijk bootje. Mooi, lekker snel en ik kan er goed mee in mijn eentje zeilen. Vanuit mijn ligplaats Durgerdam zeil ik natuurlijk veel op het Marker- en IJsselmeer. Maar ik vaar ook naar Engeland, Denemarken en de Wadden. Ja, allemaal solo, ook oversteken die langer dan 24 uur duren.

Deze zomer ga ik zeven weken met *Sunmoon* op pad. Lekker scharrelen richting het noorden. In ieder geval naar Vlieland, een van mijn favoriete plekken. En daarna zien we wel. Ik denk dat ik naar het Duitse Wad ga en ik wil in ieder geval naar het eiland Juist. Daar wil ik al heel lang heen, maar ik vaar er elke keer langs omdat ik er niet aan toekom. Als corona het toestaat, ga ik er dit jaar echt heen. Het schijnt een prachtig natuureiland te zijn. En je valt er helemaal droog om weg te zakken in de blubber – lijkt me bijzonder om mee te maken.

Heel tevreden

Ik heb *Sunmoon* nu een jaar of tien. Gemiddeld ga ik er elk jaar vijf weken mee op vakantie, dus in totaal heb ik er ongeveer een jaar op gewoond. Soms kijk ik stiekem naar een groter schip. Laatst voer ik op een Beneteau 29 en dat zeilde heerlijk. Maar ik heb geen serieuze plannen – ik ben heel tevreden met *Sunmoon*."

Evert Nieuwenhuis
Galatea, Marken.

Ytje

S	T	A	M	P	E	R	S	P	L	A	A	T	G	E	C	A
P	Q	D	H	N	E	T	E	M	E	G	N	E	I	T	B	D
D	N	A	L	E	M	A	T	A	A	L	P	K	J	I	L	S
F	G	O	O	K	I	N	N	O	M	R	E	I	H	C	S	U
V	L	E	X	E	T	X	J	Z	V	C	V	T	C	X	X	S
E	N	R	D	I	M	A	R	C	H	J	E	P	O	L	L	E
E	E	J	L	E	G	D	B	F	D	E	F	H	V	T	X	M
R	D	L	E	P	I	H	C	R	A	S	Y	F	T	O	B	C
M	D	R	O	A	U	O	U	J	V	D	H	S	U	A	Z	Y
A	A	G	T	D	D	T	T	R	V	C	A	B	C	Z	E	R
N	W	V	P	D	S	D	N	A	L	E	I	L	V	H	K	V
S	R	I	E	Q	W	C	V	W	J	Y	Y	Y	E	E	B	W
P	E	E	L	L	O	P	S	G	E	O	H	E	G	N	A	L
L	K	F	M	H	J	N	T	J	Q	F	M	B	C	D	D	B
A	R	R	O	F	L	G	H	O	M	P	E	L	V	O	E	T
A	A	B	V	T	E	R	S	C	H	E	L	L	I	N	G	P
T	M	M	O	S	S	E	L	B	A	N	K	L	H	P	R	E

Hier weer een Y'tje. Dit maal heb ik er 15 eilandjes in Nederland ingestopt die je eigenlijk allemaal met je boot ontdekt moet hebben.

Veel plezier!

Sanne van Rijn.

Colofon

Het Y Journaal is een uitgave van Zeilvereniging Het Y Durgerdammerdijk 116a 1026 CG Durgerdam

Hoofdredacteur Henk Dessens
Redactie: Meike Baretta, Henk Käyser, Wendel Röntgen, Piet Schoemaker.

Redactieadres Y Journaal
yjournaal@zvhetynl
tel. 06-53377924

Contact ZV Het Y
Voor alle lopende zaken: de havenmeester
tel. 06-51628873

Secretariaat
Jan Verjaal tel. 06-54941959
en
Anneke Jochemsen tel. 06-29273334
secretariaat@zvhetynl

Bestuur en commissies
Zie voor het volledige overzicht
www.zvhetynl/vereniging/bestuur
en commissies

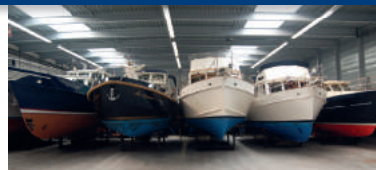
Aanvragen lidmaatschap
Anne Kooyman tel. 020-4964255
kandidaatleden@zvhetynl

Advertenties
yjournaal@zvhetynl

Zorgeloos varen & stallen.

Jachtstalling binnen & buiten

Nieuwbouw

Refit, reparatie & onderhoud

Watersportwinkel

Jachtmakelaardij

Ons vakkundige team
staat voor u klaar.

Onze zorg houdt de vaart erin.

Reserveer online
of bel ons